

ЗА ИСПОВѢДАНІЕТО.

Исповѣданіе то е свѣтъ: ще са свѣтѣва при Дѣховный-тъ си Отецъ, и ще си йскаже погрѣшки тѣ на него предъ Бога: и той ще го свѣтѣва за да ги не-стрѣва [неправи] вѣчь, че сж противны на Бога, за да го не прогнѣви повѣчь; като мѣ напомни Божіе то наказаніе, ако не тѣка; а то тамо, въ огненно то езеро: И тѣй [сирч. Дѣховника] като е членъ отъ Църквата; [която йма пълномоцнѣ вла-сть да поставѣхъ законы]; може и той да мѣ разрѣши нѣкои грѣхове: може и дрѣ-ги законъ да мѣ даде, освѣтъ овцѣй-тъ.

А вый противницы, като казѣвате; на Бога да са йсповѣдаме, Който може да прощава грѣхове тѣ ни; а не на смър-тнѣй и грешенъ человекъ; но какъ да са йсповѣдаме на Бога?

Казѣватъ ни: като токѣ съгрѣшишъ, и на което мѣсто са прилѣчишъ; спри са тамо, и йсповѣдай са на Бога, като по-глѣдвашъ къмъ небо то.

То добро! Но гдѣ то ще поглѣдвамъ къмъ небо то; и то Богъ високо! А не-